

WAT MIJ VOORAL IS BIJGEBLEVEN Marjo van Rossum – reis 2005

Het is alweer bijna een jaar geleden, dat wij met de bus naar Roemenië gingen. Een onvergetelijke reis met lieve mede busbewoners, fijne gesprekken en belevenissen. Een reis vol emoties op allerlei gebied.

Het meest opvallende voor mij was het enorme verschil tussen de landen Hongarije en Roemenië; we waren nog maar net de grens over of allerlei veranderingen werden zichtbaar.

Dat er zo betrekkelijk dicht bij huis, een totaal andere levenswijze is, had ik niet voor mogelijk gehouden; de rust en berusting, de zware arbeid, weinig tot geen comfort, maar toch blijheid en geluk en niet te vergeten gastvrijheid.

Het schitterende heuvelachtige landschap, vol afwisseling, een bonte lappendeken met slapende dorpjes, prachtige bloemen en weidse velden vol kleurrijke hardwerkende mensen. Een bijna niet te bevatten verschil met ons eigen land.

Wat mij vooral is bijgebleven:

- ✓ Grote roestige pijpleidingen bovengronds voor stadsverwarming
- ✓ Zandwegen
- ✓ Paard en wagen
- ✓ Heel de familie op het land met schoffel en hak
- ✓ Ploegen met paarden, maar wel met mobiel aan het oor
- ✓ Kerkhoven vol kruizen
- ✓ Schaapskudden
- ✓ Koeien in de wei
- ✓ Ooievaars op nesten
- ✓ Druiven rondom het huis
- ✓ Elk erf afgezet met hekken
- ✓ Opslagkorven voor de maïs naast het huis
- ✓ Smalle lange huizen met trapeziumdak
- ✓ Gasleiding en meter buiten
- ✓ Zaterdag algemene trouwdag
- ✓ Zigeunerhuizen met prachtige zinken daken en goten
- ✓ Verweerde gezichten en strohoeden

Ook ben ik in de gelegenheid geweest om 3 scholen te bezoeken; één in de stad en twee in dorpjes. De stadsschool leek een soort fabriek met een streng regiem; eten uit de gaarkeuken, orde en netheid, verpleegsters in uniform. Alles op commando: eten, zitten, bidden en leren. De proefbare onderlinge jaloezie tussen Hongaren, Roemenen en Zigeuners. De dorpschooltjes waren van zeer slechte kwaliteit met bedroevend weinig materiaal. Kleine ruimtes en een groot leeftijdsverschil in de klassen. Het meest opvallende: de wc buiten, een vervelend hok met mini poepdozen op een rij. Wat zijn wij verwend!!!

Fijn dat ik in de gelegenheid ben geweest om als gast van het zangkoor deze bijzondere reis mee te mogen maken. Een onuitwisbare ervaring rijker, waar ik met genoegen en dankbaarheid aan terugdenk.